

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-507/A/A

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 9 september 2024 in de zaak 24-507/A/A naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam (hierna: de deken) van 2 juli 2014 met kenmerk 2284904/JS/FS, digitaal door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klager en zijn ex-echtgenote zijn in gemeenschap van goederen gehuwd geweest en hebben allebei een persoonlijke vennootschap. De persoonlijke vennootschap van klager is B.V.

1.2 In het kader van de echtscheidingsprocedure hebben klager en zijn ex-echtgenote een verdeelstaat samengesteld, zowel voor hun zakelijke als privé eigendommen. De ex-echtgenote werd in de echtscheidingsprocedure bijgestaan door verweerder.

1.3 Op 7 september 2021 is het echtscheidingsconvenant ondertekend met als peildatum voor de samenstelling van de gemeenschap 1 juli 2018 en voor de waardering 21 april 2021.

1.4 Klager is CEO van . Het doel van de stichting is om de sociaaleconomische omstandigheden en vooruitzichten voor vluchtelingen in Turkije te verbeteren en ook de mogelijkheden voor opvang in de regio te verbeteren. Daarnaast heeft klager een bedrijf, . Klagers persoonlijke vennootschap B.V. heeft een lening verstrekt aan .

1.5 heeft door verslechterde economische omstandigheden in Turkije verliezen geleden. De waarde van het bedrijf is op nihil gesteld, onder verwijzing naar de negatieve financiële resultaten en niet afgeloste leningen.

1.6 Omdat de lening aan vanuit de persoonlijke vennootschap van klager is verstrekt en hij in gemeenschap van goederen was getrouwd, is er in het

echtscheidingsconvenant een clause opgenomen over de aflossing van de lening door . Wanneer alsnog in staat is de lening af te lossen zal er een herwaardering van de aandelen van B.V. plaatsvinden.

1.7 In mei/juni 2022 en dus ruim na ondertekening van het echtscheidingsconvenant heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen klager en de ex-echtgenote. Bij die gelegenheid vertelde klager de ex-echtgenote dat er een kans was dat zou worden overgenomen door . De verkoop is uiteindelijk niet doorgegaan. De ex-echtgenote heeft deze informatie gedeeld met verweerder.

1.8 Verweerder heeft de advocaat van klager hierop aangeschreven en meegedeeld dat er wellicht sprake is geweest van dwaling. Er zou mogelijk sprake zijn van voorkennis van een eventuele voorgenomen verkoop van aan . Deze kennis zou klager kunnen hebben gehad voor of op 21 april 2021 (de peildatum voor de waardering, zie randnummer 1.3). Klager heeft verweerder voorzien van verklaringen van waaruit volgt dat er slechts sprake is geweest van een informeel gesprek tussen klager en , evenals verklaringen van de overige aandeelhouders van .

1.9 Ondanks de verstrekte informatie heeft verweerder namens de ex-echtgenote een voorlopig getuigenverhoor verzocht bij de rechtbank Oost-Brabant (hierna: de rechtbank). Bij beschikking van 18 juli 2023 heeft de rechtbank een voorlopig getuigenverhoor bevolen.

1.10 Op 18 oktober 2023 heeft verweerder de advocaat van klager een brief geschreven over de nakoming van het echtscheidingsconvenant. Hij schrijft hierin volgende:

“Zoals u bekend zal er een getuigenverhoor plaatsvinden ten aanzien van het tot stand komen van het convenant en daarbij staat vooral centraal dat er sprake is van dwaling. Vervolgens zal cliënte aan de hand van het getuigenverhoor bepalen of vernietiging van het voorliggende convenant aan de orde is. Daarover ontvangt u een bericht. Uw cliënt zal begrijpen dat gelet op deze stand van zaken, nakoming van het echtscheidingsconvenant wat cliënte betreft niet aan de orde is.

Hiernaast wenst cliënte kenbaar te maken dat zij bijgevoegde e-mail ontving, naar inhoud waarvan ik u verwijs. Uit deze e-mail is op te maken dat uw cliënt een eigen onderneming heeft, te weten [naam klager] Projecten en deze onderneming is niet in de verdeling betrokken. Kan uw cliënt daarover een nadere toelichting verschaffen? Ook dit vormt een reden om de medewerking van de nakoming aan het voorliggende convenant op te schorten. Uw cliënt heeft immers tot op heden kenbaar gemaakt dat hij geen inkomen heeft genoten uit Turkije en het blijkt dus dat dat onjuist is.”

1.11 Bij de brief is als bijlage een e-mail van 12 oktober 2023 gericht aan de ex-echtgenote gevoegd, die afkomstig zou zijn van stichting United Work voor Turkije en Nederland. De e-mail is niet ondertekend en er staat geen afzender bij. Het e-mailadres is verkeerd geschreven (“united works” in plaats van “united work”). De inhoud van de e-mail luidt als volgt:

“We willen graag enkele gegevens delen over de activiteiten van [klager] (...) in Turkije. (UW) is een non-profit burgerorganisatie en een stichting. Echter, vanwege bureaucratische uitdagingen in Turkije werd het op basis van juridisch advies van het Turkse advocatenkantoor in een kortere tijdspanne opgericht als een winstgevend besloten vennootschap. Desalniettemin blijft de eigenaar van deze besloten vennootschap de UW-stichting. Vervolgens verkreeg het een exploitatievergunning van de Turkse overheid en zette het zijn activiteiten voort met de status van een buitenlandse vereniging. [Klager] heeft de besloten vennootschap niet gesloten, aangezien hij nog steeds inkomsten bleef genereren door facturen naar de besloten vennootschap te sturen vanuit zijn eigen bedrijf genaamd [naam klager] Projecten,

zelfs nadat de financiering van het Nederlandse Fonds was stopgezet. Deze facturen vertegenwoordigen effectief een winstbetaling. Dit is zowel in Nederland als Turkije in strijd met de wet. Dit vormt verduistering van geldmiddelen. We zullen deze informatie ook delen met instellingen die financiering verstrekken aan UW, zoals KfW, American PRM, Danish Refugee Council, International Labour Organization, Spark, Qatar Charity en anderen.”

1.12 Bij brief van 2 november 2023 heeft de advocaat van klager verweerder het volgende meegedeeld, voor zover relevant:

“De mail die u heeft bijgevoegd bij uw brief van 18 oktober jl. blijkt niet afkomstig te zijn van . Het blijkt een nep mail te zijn. Ik verwijs u naar bijgevoegde mail van waarvan de inhoud voor zich spreekt (...). Cliënt heeft erg veel moeite met de wijze waarop uw cliënte steeds weer ongefundeerde beschuldigingen jegens hem uit en nu blijkaar ook niet schuwt om zich te bedienen van een nep mail. Dit moet ophouden. Uw cliënt blijft ook mede aandeelhouders/zakenrelaties van cliënt te benaderen om informatie los te krijgen en cliënt in diskrediet te brengen.”

1.13 Op 3 januari 2024 heeft verweerder voornoemde e-mail van 12 oktober 2023 in de lopende procedure omtrent het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor bij de rechtbank ingebracht.

1.14 De brief van verweerder van 18 oktober 2023 en de daarbij gevoegde e-mail van 12 oktober 2023 hebben klager aanleiding gegeven op 6 december 2023 een klacht over verweerder in te dienen.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerder het volgende:

- a) verweerder heeft klager in zijn brief van 18 oktober 2023 gericht aan klagers advocaat beticht van dwaling en zich daarbij bediend van een nep e-mailbericht;
- b) verweerder heeft de e-mail aan de rechtbank gestuurd, terwijl hij wist dat deze nep en onwaar is;
- c) verweerder heeft zonder gerechtvaardigd doel onnodig een voorlopig getuigenverhoor gelast, ondanks het feit dat alle betrokkenen reeds verklaringen hadden verstrekt die zijn beschuldiging weerleggen.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Toetsingskader

4.1 De klacht gaat over de advocaat van de wederpartij. Het algemene uitgangspunt is dat advocaten veel vrijheid hebben om te doen wat in het belang van hun cliënt nodig is. Partijdigheid is niet zonder reden een belangrijke kernwaarde voor advocaten (artikel 10a Advocatenwet). Toch is die vrijheid niet onbeperkt. Advocaten mogen zich niet onnodig grievend uitlaten over de wederpartij. Ook mogen zij niet bewust onjuiste informatie geven. Daarbij geldt dat advocaten de belangen van de cliënt dienen te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat de cliënt hen verschaft. In dat verband is van belang dat advocaten in het algemeen mogen afgaan op de juistheid van dat feitenmateriaal en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden zijn de juistheid daarvan te verifiëren. Tot slot hoeven advocaten in het algemeen niet

af te wegen of het voordeel dat zij voor hun cliënt willen bereiken met de middelen waarvan zij zich bedienen, opweegt tegen het nadeel dat zij daarmee aan de wederpartij toebrengen, maar moeten zij zich wel onthouden van middelen die op zichzelf beschouwd ongeoorloofd zijn of die, zonder dat zij tot noemenswaardig voordeel van zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen. Klachtonderdelen a) en b)

4.2 Deze klachtonderdelen lenen zich gelet op hun onderlinge samenhang voor een gezamenlijke behandeling en komen neer op het volgende. Op 18 oktober 2023 heeft verweerder aan klagers advocaat een brief gestuurd waarbij een e-mail van 12 oktober 2023 was gevoegd. Hierin stond dat klager werkzaamheden verrichtte in Turkije en hiervoor een vergoeding (fee) ontving. Dat de e-mail van 12 oktober 2023 verstrekt was door zijn ex-echtgenote acht klager aannemelijk. Deze e-mail is echter niet afkomstig van . Het door de afzender gehanteerde e-mailadres is onbekend. Ook de inhoud van de e-mail is onwaar en de aantijging van verweerder (in zijn brief van 18 oktober 2023) op basis van de inhoud van de e-mail doet voorkomen dat het hier volgens verweerder om bewijs zou gaan van vermeende dwaling met als schijnbaar doel het drie jaar geleden overeengekomen convenant op delen te vernietigen c.q. te ontbinden. Ondanks dat verweerder wist dat de inhoud van de e-mail niet juist was - dat heeft klagers advocaat verweerder ook nog op 2 november 2023 meegedeeld - heeft verweerder de e-mail van 12 oktober 2023 op 3 januari 2024 als mogelijk bewijs ingebracht in het kader van een verzoek tot het gelasten van een voorlopig getuigenverhoor. Hiermee heeft verweerder volgens klager tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens hem gehandeld.

4.3 De voorzitter overweegt naar aanleiding van deze klachtonderdelen het volgende. Zij stelt voorop dat de klacht nauw samenhangt met het onderliggende civielrechtelijke geschil tussen klager en zijn ex-echtgenote. Het behoort niet tot de taak van de tuchtrechter om in het civielrechtelijke geschil een oordeel te geven. Een dergelijk oordeel is voorbehouden aan de civiele rechter. De rol van de tuchtrechter beperkt zich tot de vraag of verweerder gelet op de maatstaf neergelegd in rechtsoverweging 4.1 met zijn handelwijze de grenzen van zijn vrijheid als advocaat van de wederpartij heeft overschreden. Naar het oordeel van de voorzitter is dat niet het geval. Ter toelichting geldt het volgende.

4.4 Verweerder dient de belangen van zijn cliënte, de ex-echtgenote, te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zij aan hem verschaft en is slechts in uitzonderingsgevallen gehouden om de juistheid ervan te verifiëren. Verweerder heeft toegelicht dat de ex-echtgenote de e-mail van 12 oktober 2023 aan hem had verstrekt en dat hij er geen twijfel aan had dat zij deze e-mail ook daadwerkelijk had ontvangen. Verweerder meent dan ook dat hij uit mocht gaan van de juistheid van dat stuk. Ook de voorzitter is op grond van het klachtdossier niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan verweerder niet mocht uitgaan van de juistheid van de e-mail en nader onderzoek hiernaar had moeten doen. Dat de e-mail met één letter verkeerd is geschreven (“united works” in plaats van “united work”), is daartoe onvoldoende. De e-mail heeft verder weliswaar geen duidelijke afzender, maar de inhoud daarvan is dermate concreet dat het niet onbegrijpelijk is dat deze e-mail vragen opriep bij de ex-echtgenote en dat verweerder op haar verzoek hierop heeft geacteerd. Ook klager zelf geeft aan dat de e-mail er alle schijn van had dat deze afkomstig was van . Dat verweerder in zijn brief van 18 oktober 2023 gelet op de e-mail van 12 oktober 2023 dwaling aan de orde stelt, past in de context van het debat dat hij op dat moment met de advocaat van klager voerde en kan daarmee niet als een onnodig grievende opmerking worden gekenschetst. Ook het feit dat verweerder de e-mail - ondanks de

mededeling van klagers advocaat dat deze onwaar is - aan de rechtbank heeft gestuurd, kan niet als klachtwaardig worden bestempeld. Het stond verweerder vrij dit in het belang van zijn cliënte te doen en hij hoefde daarbij niet uit te gaan van de juistheid van de mededeling van zijn wederpartij hieromtrent (in de brief van 2 november 2023). Klachtonderdelen a) en b) zijn gelet hierop kennelijk ongegrond. Klachtonderdeel c)

4.5 In dit klachtonderdeel verwijt klager verweerder dat hij zonder gerechtvaardigd doel onnodig een voorlopig getuigenverhoor heeft verzocht, ondanks het feit dat alle betrokkenen reeds verklaringen hadden verstrekt die zijn beschuldiging weerleggen. Ook dit klachtonderdeel slaagt naar het oordeel van de voorzitter niet. Het stond verweerder eveneens vrij om als partijdige belangenbehartiger in het belang van de ex-echtgenote door middel van een voorlopig getuigenverhoor te laten onderzoeken of sprake was van dwaling (aan haar zijde of wederzijds) ten aanzien van het tot stand komen van het echtscheidingsconvenant dan wel van een ander wilsgebrek en in dat kader ook de e-mail van 12 oktober 2023 in te dienen. Dat klager het belang van een dergelijk getuigenverhoor niet ziet, is niet relevant. Het is inherent aan het voeren van een procedure dat partijen het niet eens zijn met elkaar. Klager heeft zijn bezwaren tegen het voorlopig getuigenverhoor aan de civiele rechter kenbaar kunnen maken en de rechter heeft een beslissing genomen op het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor te gelasten (en dit ook nog eens toegewezen). Dit betreft een gebruikelijke gang van zaken in een civiele procedure. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen is niet gebleken. Klachtonderdeel c) is daarmee eveneens kennelijk ongegrond.

4.6 De voorzitter komt tot de slotsom dat verweerder bij de behandeling van de onderliggende zaak binnen de grenzen is gebleven van de vrijheid die hij als advocaat van de wederpartij geniet en dat hij zich derhalve niet tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens klager heeft gedragen. Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet daarom in alle onderdelen kennelijk ongegrond verklaren.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

- de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond.

Aldus beslist door mr. K.M. van Hassel, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. N. Borgers-Abu Ghazaleh als griffier en uitgesproken in het openbaar op 9 september 2024.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 9 september 2024